C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-274/2026 Judecătoria Edineț, sediul Central
1-24078682-03-1r-30032026 Judecător: Bîrsan Ghenadie

D E C I Z I E
În Numele Legii

09 iulie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curţii de Apel Nord

Având în componența sa:
Președinte de complet, judecător Ion Talpa
Judecătorii: Cristina Prisacari și Viorica Severin

a judecat, în ordine de recurs, recursul procurorului în Procuratura Edineț, oficiul Principal, Cristina Strelețcaia-Grinceac declarat împotriva ***sentinţei Judecătoriei Edineț, sediul Central din 03 martie 2026*** emisă în cauza penală privind condamnarea lui:

Sofroni Nicolai *****, c/p *****, născut la 10.02.1988, locuitorul municipiul *****, str. ***** 5, de naționalitate moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, posedă limba română, necăsătorit, nu are persoane la întreținere, nesupus militar, studii medii (*****), apt de muncă, nu este angajat în câmpul muncii, sănătos, fără grad de dizabilitate, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, copia rechizitoriului a primit, învinuirea îi este clară, drepturile şi obligaţiile i-au fost explicate, anterior condamnat:

- prin sentința Judecătoriei Edineț din 08.12.2009 a fost recunoscut vinovat în baza art. 187 alin. (2) și art. 287 alin. (2) Cod Penal, astfel în baza art. 84 Cod Penal, i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de privațiune de libertate pentru un termen de 4 ani și în baza art. 90 Cod Penal, pedeapsa aplicată i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani – pedeapsa executată.

- prin ordonanța Procuraturii Edineț din 06.02.2015, în privința lui Sofroni Nicolai Evgheni s-a încetat

urmărirea penală pornită în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod Penal – în legătură cu împăcarea părților (f.d. 78-79);

- prin ordonanța Procuraturii Edineț din 29.09.2023, în privința lui Sofroni Nicolai Evgheni s-a încetat urmărirea penală pornită în baza art. 264[1] alin. (1) Cod Penal – pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii (f.d. 78-79);

prin care s-a dispus în temeiul art. 391 alin. (2) Cod procedură penală, încetarea procesului penal pe art. 264[1] alin. (1) Cod penal, pe motiv că, fapta constituie contravenție prevăzută de art. 233 alin. (1) Cod contravențional, cu liberarea lui în temeiul art. 30 Cod contravențional de la răspundere contravențională în legătură cu expirarea prescripției răspunderii contravenționale;

Termenul de examinare a cauzei:

În instanța de fond: 18.03.2025-03.03.2025;

În instanța de recurs: 30.03.2026-09.07.2026.

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul-raportor, ţinând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 03 martie 2026, s-a încetat procesul penal în privinţa lui Sofroni Nicolai în baza art. 264[1] alin. (1) Cod Penal, pe motiv că fapta acestuia constituie contravenţia prevăzută de art. 233 alin. (1) Cod Contravenţional.

S-a încetat procesul contravenţional pornit în privinţa lui Sofroni Nicolai în baza art. 233 alin. (1) Cod Contravenţional din motivul prescripției răspunderii contravenţionale.

Măsura preventivă – ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport eliberat pe numele lui Sofroni Nicolai pentru categoria ”B”, aplicată prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central, din 18 iulie 2024 (f.d.73-76), după intrarea hotărârii în vigoare - a o revoca.

Permisul de conducere nr. 065408868 eliberat la data 31.05.2006 pentru categoria ”B” (f.d. 17) eliberat pe numele Sofroni Nicolai – la definitivarea hotărârii se va restitui proprietarului.

Mijloc material de probă: un plic în care se află un CD-R (f.d. 33) și un tichet ”Drager” (f.d. 137) – urmează de păstrat la cauza penală pe toată durata păstrării acesteia.

Măsura preventivă sub formă de obligarea de a nu părăsi țara aplicată lui Sofroni Nicolai pe data de 27 februarie 2025 (f.d. 153) pe un termen de 60 zile – a expirat de drept.

Încheierea din 16 ianuarie 2026 cu privire la anunțarea în căutare a lui Sofroni Nicolai (f.d. 207) s-a menținut până la intrarea în vigoare a hotărârii.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 09 martie 2026 s-a corectat eroarea materială admisă în sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 29.08.2024, în cauza penală de învinuire a lui Sofroni ***** Nicolai în baza art. 264^1 alin. (1) din Codul Penal, considerând a fi eronat indicat prenumele inculpatului Sofroni ***** Nicolai - corect fiind *Sofroni Nicolai* *****.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță, *în fapt,* a constatat că, Sofroni Nicolai se învinuiește în aceia că, la data de 10 iulie 2024, aproximativ la ora 23:10, deținând permis de conducere înregistrat cu nr. 065408868 eliberat la data 31.05.2006 pentru categoria „B”, din care face parte mijlocul de transport condus, încălcând prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, care prevede că „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă în stare de ebrietate”, intenționat manifestând superficialitate faţă de interdicția impusă conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate, după cum a consumat băutura alcoolică, a urcat la volanul mijlocului de transport – automobilul de marca și modelul „Ranault Scenic” cu numărul de înmatriculare WBW 765 și în timp ce conducea mijlocul de transport prin municipiul Edineț, strada Independenței, a fost stopat de către colaboratorii de poliție pentru verificarea actelor.

Fiind suspectat că se află în stare de ebrietate survenită în urma consumului alcoolului conducătorul mijlocului de transport a fost supus testării alcoolscopice cu analizatorul concentrației de alcool în aerul expirat de tip „Drager Alcotest”, în rezultatul căruia s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Sofroni Nicolai ***** a constituit de 0,36 mg/l, care potrivit art.134^{12} alin. (3) din Codul Penal constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

De către organul de urmărire penală, lui Sofroni Nicolai ***** i se incriminează că, prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (1) Cod Penal, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

Solicitările recurentului:

Sentința instanței de fond a fost atacată cu recurs de către procurorul în Procuratura Edineț oficiul Principal, Cristina Strelețcaia-Grinceac solicitând admiterea recursului, casarea sentinţei Judecătoriei Edineț, sediul Central din 03 martie 2026 rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi decizii prin care să fie dispus:

A-l recunoaşte pe Sofroni Nicolai vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod Penal, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

După ce sentința va deveni difinitivă, permisul de conducere a mijloacelor de transport permisul de conducere înregistrat cu nr. 065408868 eliberat la data 31.05.2006 pe numele lui Sofroni Nicolai pentru categoria ”B” a fi remis Inspectoratului Național de Securitate Publică şi Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” pentru a fi nimicit.

A păstra la materialele cauzei penale pe tot parcursul termenului de păstrare al acesteia mijloc material de probă, recunoscut şi anexat la dosarul penal în aceasta calitate, şi anume:

-Tichetul „Drager” eliberat la 10.07.2024, la ora 23:16 în urma testării alcoolscopice a lui Sofroni Nicolai potrivit căruia în rezultatului final fixat în tichetul în cauză concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Sofroni Nicolai a constituit de 0,36 mg/l.

-suportul de informație - CD-R, pe care este stocată o înregistrarea video efectuată la data de 10 iulie 2024 în procesul de documentare a faptei de conducere de către Sofroni Nicolai la 10 iulie 2024 a mijlocului de transport prin mun. Edineț, strada Independenței, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat;

-fotografie, pe care se observă imaginea, că la volanul automobilului se află Sofroni Nicolai.

În motivarea recursului a invocat că, partea acuzării consideră că instanța de fond la emiterea sentinței de încetare a procesului penal a interpretat eronat prevederile normelor de drept material şi procesual aplicabile cazului. Soluția de încetare procesului penal, în privința inculpatului Sofroni Nicolai pe motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art. 233 alin. (1) Cod Contravențional, contravine prevederilor Codului Penal şi Codului de Procedură Penală.

Astfel, instanța urma să recunoască pe Sofroni Nicolai ***** culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod Penal, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu expunerea referitor la mijloace materiale de probe şi măsura preventivă.

La caz, recurentul conducându-se de principiile aplicării normei penale prevăzute art. 8 şi art.10 Cod penal în procesul calificării faptei prejudiciabile incriminate inculpatului Sofroni Nicolai calificarea acțiunilor inculpatului urmează a fi efectuată conform normei penale - art. 264[1] alin. (1) Cod Penal, în vigoare la momentul săvârșirii faptei infracționale, adică la data de 10 iulie 2024**.**

De asemenea susține recurentul că, necontestarea rezultatului testării cu etilotestul, în termenul şi procedura reglementată de legislației, decade persoana

din dreptul de a contesta rezultatul testării alcoolscopice şi prezumă acceptarea ca fiind corect şi legal rezultatul testării alcoolscopice.

Pretinsele erori de măsurare nu pot fi invocate ulterior (la expirarea a două ore de la testarea alcoolscopică) de către părțile în proces.

La caz, potrivit probelor administrate la etapa urmăririi penale şi cercetate în cadrul judecării cauze penale, inculpatul Sofroni Nicolai la momentul testării alcoolscopice a fost de acord cu acest rezultat, nu a solicitat examinarea medicală, astfel nu a contestat rezultatele testării alcoolscopice.

Mai mult ca atât, la data de 02 august 2024, după cum a fost finisată urmărirea penală în prezenta cauza penală, Sofroni Nicolai ***** a încheiat, cu Procuratura Edineț acord de recunoaştere a vinovăției, în mod benevol şi cu bună ştiință, în prezența apărătorului, recunoscând în mod expres comiterea faptei incriminate şi încadrarea juridică a acesteia. Ulterior, Acordul de recunoaştere vinovăţiei încheiat la 02 august 2024 în cauza penală nr. 2024140263 nu a fost susținut în instanța de judecată de către inculpatul Sofroni Nicolai şi de către apărătorul acestuia din motivul intervenirii modificărilor legislative în Codul penal supra notate.

În contextul celor indicate, se impune exemplificarea practicii judiciare şi anume - pct. 30 al încheierii Curții Supreme de Justiție din 04.09.2024, dosarul (Dosarul nr. 1ra-426/2024 Nr. PIGD 1-19116392-01-1ra-03042024) adoptată pe cauza penală de învinuire a lui Cocieru Lilian în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal, în care CSJ a constatat că, Recurentul a fost testat cu etilotestul, care a stabilit un nivel de alcool în aerul expirat peste limita admisibilă (a se vedea para. 6).

La momentul testării, susține recurentul că inculpatul a fost de acord cu acest rezultat, nu a solicitat examinarea medicală (f.d.11, vol. I).

În aceste condiții, consideră că inculpatul nu poate invoca ulterior că nu a fost supus examinării medicale. Având în vedere cele menționate în paragraful precedent, rezultatul testării cu etilotestul, atunci când persoana nu contestă imediat rezultatele acestei testări şi nu insistă pe examinarea medicală în vederea stabilirii nivelului de alcool, este suficient pentru a confirma nivelul alcoolemiei în aerul expirat în vederea calificării faptei conform art. 264[1] Cod penal.

O constatare identică Curtea Supremă de Justiție a indicat-o şi la pct. 42 al Deciziei de inadmisibilitate din 21.08.2024, (Dosarul nr. 1re-85/2023 Nr. PIGD 1-21044905-01-1r/e-19052023), adoptată pe cauza penală de învinuire a lui Ganev Valeriu învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, în care instanța a stabilit că: ”(...) *Completul de asemenea reiterează recunoaşterea vinovăției şi neformularea obiectiilor de către recurent la momentul testării, coroborat cu imposibilitatea stabilirii alcoolemiei peste câteva săptămâni, când recurentul a solicitat examinarea medicală.* (...)”.

Prin urmare, recurentul susține că, probele acumulate în cadrul urmăririi penale şi descrise în rechizitoriu, fiind apreciate din punct de vedere al pertinenții, concludentei, utilității şi veridicității, dovedesc vinovăția lui Sofroni Nicolai în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod Penal în redacția normei penale în vigoare la momentul săvărşirii faptei infracționale, adică la 10 iulie 2024.

Acte de procedură:

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Aprecierea Colegiului Penal:

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, Colegiul Penal a ajuns la concluzia că, recursul acuzatorului de stat este nefondat și urmează a fi respins.

Colegiul Penal îşi va întemeia soluţia reţinută în baza art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală conform căruia *Judecând recursul, instanţa respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

În corespundere cu prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.

Conform prevederilor art. 101 alin. (1) şi (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit art. 394 alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal trebuie să conțină descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât şi după conținut cerințelor art.art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară şi să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte.

În contextul celor sus relatate, Colegiu reiterează că, sarcina probei revine procurorului şi organului de urmărire penală, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii şi definitive pentru următoarea fază a procesului.

Astfel, examinând sentința atacată prin prisma motivelor din cererea de recurs formulată, criticilor expuse, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul consideră că instanța de judecată a respectat toate prevederile procesuale la examinarea cauzei penale şi corect a încetat procesul penal pe motivul că fapta inculpatului constituie contravenție, încetând și procesul contravențional în privința lui Sofroni Nicolai în temeiul expirării termenului de prescripție al răspunderii contravenționale.

Colegiul judiciar constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Sofroni Nicolai în baza dispozițiilor art. 233 alin. (1) Cod contravențional.

Astfel, în cursul judecării cauzei, în urma cercetării probelor, instanța de judecată bazându-se pe intima sa convingere, aplicând raționamente juridico-penale, corect a constatat că acțiunile inculpatului urmează a fi reîncadrate în contravenție, corect considerând că în acțiunile acestuia nu se regăsesc acele semne calificative ale componenței de infracțiune pe care le-a reținut procurorul prin rechizitoriul întocmit.

Tot aici, Colegiul penal relevă că, reevaluarea acțiunilor inculpatului din cele ce conțin semnele componenței de infracțiune imputate de către procuror în rechizitoriu în cele ce constituie contravenție se încadrează în limitele normelor penale și procedurii penale, iar vinovăția numitului Sofroni Nicolai şi încadrarea juridică a acțiunilor lui în baza art.233 alin. (1) Cod contravențional se bazează pe cumulul de probe administrate, amplu analizate şi just apreciate.

Împrejurările ce determină necesitatea încetării procesului penal în privința lui Sofroni Nicolai au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării şi partea apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de fond a ajuns corect și în mod justificat la concluzia că acțiunile inculpatului nu cad sub incidența legii penale, dar cad sub incidența legii contravenționale.

Colegiul penal, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate pe baza probelor prezentate de către procuror și examinate de prima instanță, probelor verificate în instanța de recurs, consideră că instanța de fond a constatat în mod justificat faptul că procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile şi veridice care ar demonstra vinovăția inculpatului Sofroni Nicolai în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal şi corect a constatat, dincolo de orice dubiu rezonabil, că acțiunile inculpatului întrunesc semnele constitutive ale contravenției prevăzute la art. 233 alin. (1) Cod contravențional – *conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influenţa alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracţiune*

În acest caz au fost respectate regulile de conduită a instanței de judecată la constatarea *ex-officio* că fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, prin prisma art. art. 332, 391 Cod de procedură penală, care oferă soluții elocvente la încetarea procesului penal în ședința de judecată, cu respectarea condițiilor de neagravare a situației inculpatului în raport cu învinuirea formulată în rechizitoriu și cu respectarea dreptului la apărare.

Colegiul judiciar consideră că soluția instanței de fond privind recunoașterea lui Sofroni Nicolai vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional este întemeiată, la adoptarea căreia s-a ținut cont în deplină măsură de prevederile alin. (1) art. 101 Cod de procedură penală, astfel încât probele au fost apreciate din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Urmare celor expuse, instanța de recurs reține că soluția primei instanțe este întemeiată, iar criticile formulate de acuzatorul de stat nu sunt de natură să determine casarea acesteia.

În primul rând, este incontestabil că, la data de 10 iulie 2024, Sofroni Nicolai ***** a condus automobilul de model „Renault Scenic”, fiind supus testării alcoolscopice cu analizatorul de tip „Drager Alcotest”, în urma căreia aparatul a indicat concentrația de 0,36 mg/l alcool în aerul expirat. Acest fapt rezultă din tichetul „Drager” și celelalte probe administrate în cauză.

Totodată, pentru soluționarea corectă a cauzei nu este suficientă simpla preluare mecanică a valorii afișate de aparatul de măsurare, întrucât rezultatul oricărui mijloc tehnic de măsurare trebuie apreciat în coroborare cu caracteristicile și marja de eroare admisibilă a acestuia.

În speță, prima instanță a reținut în mod justificat că analizatorul de tip „Drager” are o marjă de eroare admisibilă de ±0,02 mg/l. Prin urmare, valoarea de 0,36 mg/l indicată de aparat nu poate fi privită ca o valoare absolută și incontestabilă, independentă de eroarea de măsurare. Aplicând această marjă în

favoarea persoanei cercetate, valoarea minimă posibilă a concentrației este de 0,34 mg/l.

Această concluzie este determinantă pentru calificarea juridică a faptei după intrarea în vigoare a modificărilor legislative.

Astfel, prin Legea nr. 136 din 06 iunie 2024 au fost modificate prevederile art. 264^1 alin. (1) Cod penal, noua redacție prevăzând răspunderea penală pentru conducerea mijlocului de transport de către persoana care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, iar modificările au intrat în vigoare la 07 septembrie 2024.

Or, la data săvârșirii faptei – 10 iulie 2024 – această nouă redacție a art. 264^1 alin. (1) Cod penal nu era încă în vigoare. În același timp, conform art. 10 Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei sau care în alt mod ameliorează situația persoanei are efect retroactiv.

Prin urmare, în procesul de stabilire a încadrării juridice a faptei, instanța este obligată să compare efectele legii aplicabile la momentul săvârșirii faptei cu cele ale legii ulterioare și să aplice norma mai favorabilă.

În condițiile noii reglementări, pentru existența infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal este necesar ca concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat să depășească 0,35 mg/l.

În cauza dată, valoarea de 0,36 mg/l indicată de aparatul de testare, raportată la marja de eroare admisibilă de ±0,02 mg/l, nu permite stabilirea, dincolo de orice dubiu rezonabil, a faptului că concentrația reală a alcoolului a depășit pragul penal de 0,35 mg/l. Dimpotrivă, valoarea minimă rezultată prin aplicarea marjei de eroare este de 0,34 mg/l.

În aceste condiții, fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal în redacția mai favorabilă aplicabilă prin efectul art. 10 Cod penal, însă se circumscrie sferei răspunderii contravenționale prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional.

Prin urmare, instanța de fond a procedat corect atunci când a constatat că fapta lui Sofroni Nicolai nu mai poate fi menținută în sfera răspunderii penale, dispunând încetarea procesului penal și recalificarea juridică a faptei în baza art. 233 alin. (1) Cod contravențional.

Nu poate fi primită critica procurorului potrivit căreia inculpatul ar fi pierdut dreptul de a invoca marja de eroare a aparatului pentru motivul că, la momentul testării, nu a contestat rezultatul și nu a solicitat examinarea medicală.

Într-adevăr, practica Curții Supreme de Justiție invocată în recurs, inclusiv în cauza Cocieru, reține că, atunci când persoana testată nu contestă imediat rezultatul testării și nu solicită examinarea medicală, rezultatul etilotestului poate constitui mijloc probator suficient pentru stabilirea concentrației alcoolului.

Însă această jurisprudență nu poate fi interpretată în sensul că simpla necontestare a rezultatului transformă valoarea afișată de aparat într-o valoare exactă și exclude obligația instanței de a aprecia probele potrivit regulilor generale ale procesului penal.

Nesolicitarea examinării medicale nu echivalează cu renunțarea persoanei la aplicarea în privința sa a principiului potrivit căruia orice dubiu rezonabil privind existența elementelor constitutive ale infracțiunii se interpretează în favoarea acesteia.

Cu atât mai mult, în prezenta cauză nu este pusă în discuție simpla negare ulterioară a rezultatului testării, ci modul în care trebuie apreciată juridic valoarea măsurată de aparatul „Drager” în raport cu marja sa de eroare și cu pragul legal nou-introdus de 0,35 mg/l.

Astfel, împrejurarea că Sofroni Nicolai nu a solicitat imediat examinarea medicală nu poate conduce, prin ea însăși, la concluzia că valoarea de 0,36 mg/l trebuie considerată cu certitudine ca fiind o concentrație reală ce depășește 0,35 mg/l.

De altfel, tocmai raportarea rezultatului la marja de eroare este cea care permite instanței să determine dacă, pe baza probei respective, poate fi constatată cu certitudine atingerea pragului de incriminare. În cazul de față, această certitudine lipsește, întrucât rezultatul măsurării se află la o distanță de numai 0,01 mg/l față de pragul penal, iar aplicarea marjei de eroare conduce la valoarea de 0,34 mg/l.

Nici faptul că, la 02 august 2024, inculpatul a încheiat un acord de recunoaștere a vinovăției nu poate schimba această concluzie.

Acordul de recunoaștere a vinovăției nu poate constitui un temei pentru aplicarea unei norme penale care, ca urmare a modificării legislative ulterioare, nu mai este aplicabilă persoanei în cauză și nici nu poate înlătura obligația instanței de a stabili corect norma juridică incidentă la data examinării cauzei, prin raportare la principiul legii penale mai favorabile.

În ceea ce privește invocarea de către procuror a prevederilor art. 8 Cod penal, potrivit cărora caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei, Colegiul penal reține că această normă nu poate fi interpretată separat de art. 10 Cod penal.

Regula generală a aplicării legii penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei este completată de excepția expresă privind aplicarea retroactivă a legii penale mai favorabile. Or, tocmai această situație se regăsește în speță, întrucât modificarea legislativă a determinat majorarea pragului de la care conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate atrage răspundere penală.

În consecință, susținerea recurentului potrivit căreia fapta trebuie calificată exclusiv conform redacției art. 264^1 alin. (1) Cod penal (existente la 10 iulie 2024)

nu poate fi acceptată, deoarece aceasta ar lipsi de efect principiul aplicării retroactive a legii penale mai favorabile.

Este de asemenea relevant că modificările legislative au intrat în vigoare anterior examinării cauzei în fond, iar instanța de judecată era obligată să țină seama de norma penală mai favorabilă în procesul de stabilire a caracterului infracțional al faptei.

Prin urmare, argumentele recursului nu denotă o aplicare eronată a legii penale de către instanța de fond, ci exprimă dezacordul acuzării cu modalitatea în care aceasta a apreciat valoarea probatorie a rezultatului testării alcoolscopice și efectele modificărilor legislative.

Colegiul penal constată că prima instanță a examinat ansamblul probelor administrate, a stabilit circumstanțele relevante pentru calificarea juridică a faptei și, în mod întemeiat, a concluzionat că, prin raportare la marja de eroare a aparatului de testare, concentrația ce poate fi reținută în defavoarea inculpatului nu depășește pragul de 0,35 mg/l prevăzut de redacția actuală și mai favorabilă a art. 264^1 alin. (1) Cod penal.

În această ordine de idei, constatarea instanței de fond potrivit căreia fapta constituie contravenția prevăzută de art. 233 alin. (1) Cod contravențional este legală și întemeiată.

Odată stabilită natura contravențională a faptei, prima instanță a verificat și problema prescripției răspunderii contravenționale și a dispus încetarea procesului contravențional pe acest temei, soluție care nu a fost infirmată prin argumente juridice apte să determine casarea sentinței.

În concluzie, Colegiul penal reține că recursul procurorului nu conține argumente care să demonstreze existența vreunui temei de casare a sentinței în sensul invocat. Soluția primei instanțe corespunde circumstanțelor de fapt stabilite în cauză și normelor de drept material aplicabile, inclusiv principiului aplicării legii penale mai favorabile.

Concomitent, instanța de recurs reține a fi întemeiată și soluția primei instanțe de încetare a procesului contravențional în privința lui Sofroni Nicolai învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional pe motivul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale.

Raportând normele legale indicate la circumstanțele cauzei Colegiul penal constată că, de la data săvârșirii faptei contravenționale și până la data adoptării hotărârii termenul prescripției tragerii la răspunderea contravențională a fost prescris, circumstanță care în mod imperativ duce la înlăturarea răspunderii contravenționale pentru fapta comisă în legătură expirarea termenului de prescripție.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul procurorului în Procuratura Edineț, oficiul

Principal, Cristina Strelețcaia-Grinceac declarat împotriva sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 03 martie 2026, menținând sentința atacată fără modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Recursul procurorului în Procuratura Edineț, oficiul Principal, Cristina Strelețcaia-Grinceac declarat împotriva ***sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 03 martie 2026*** emisă în privința lui **Sofroni Nicolai** se respinge ca nefondat, sentinţă care se menţine fară modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de complet,
Judecător: Judecător Judecător